

گزارش آکسیون اعتراضی به قتل «مودا» دختر دوساله‌ی پناهجو توسط پلیس بلژیک

چهارشنبه ۲۳ مه ۲۰۱۸

چهارشنبه ۲۳ مه در بروکسل یک آکسیون در اعتراض به قتل «مودا» (Mawda Shawdi) دختر دوساله‌ی پناهجو که توسط پلیس بلژیک کشته شده است برگزار شد. قتل این دختر روز جمعه ۱۸ مه صورت گرفت و کماکان اخبار رسمی و اطلاعات فعالین سیاسی و حقوق بشری بسیار محدود و ضدونقیض است، زیرا از همان ساعات اولیه اخبار دروغی به شکل رسمی در این مورد اعلام شده و هنوز امکان بررسی گفته‌های شاهدین و والدین برای وکلا و رسانه‌ها وجود ندارد؛ اما عمق این فاجعه‌ی تراژیک به قدری زیاد است که هنوز به گفته‌ی بسیاری از فعالین سیاسی همه شوکه هستند.

این آکسیون که در مقابل «کاخ دادگستری» (Palais de justice) بروکسل برگزار شد با فراخوان مرکز هماهنگی «Semira Adamu» سازمان‌دهی شده بود. ساعت ۱۷:۳۰ ما نیز خودمان را به محل آکسیون رساندیم و خوشبختانه با جمعیت نسبت زیادی بیش از ۱۰۰۰ نفر مواجه شدیم که در روز کاری وسط هفته از سراسر کشور خودشان را به این آکسیون رسانده بودند. فعالین احزاب، سازمان‌های پناهندگی و حقوق بشری، سندیکاهای فعالین سیاسی، هنرمندان و مردمی که همگی غمگین و خشمگین بودند. بخش بزرگی از جمعیت را کماکان بلژیکی‌ها و خصوصاً جوانان تشکیل می‌داد؛ اما حضور کودکان بسیار چشمگیر بود. خانواده‌ها عمداً همراه با بچه‌ها از سین مختلف حضور داشتند و مشخص بود بسیاری از آن‌ها از مدرسه مستقیماً خود را به بروکسل و تظاهرات رسانده‌اند. تعداد شعارها زیاد نبود ولی در گوشه‌ای از میدان چندین طناب رخت آویزان بود که لباس‌های کودک بالای سایز ۱۴۰ سانتیمتر آویزان بود و روی آن اسم «مودا» نوشته شده بود. به فراخوان سازمان‌دهندگان مردم این لباس‌ها را آورده بودند تا به شکل نمادین نشان دهند «مودا» و کودکانی مثل او هرگز این لباس‌ها را به تن نخواهند کرد؛ این احساسات و همدلی مردم بسیار ستایش‌انگیز بود اما بسیاری از فعالین سیاسی از جو غیرسیاسی آکسیون ناراضی بودند و معتقد بودند چنین جنایتی عکس‌العمل قوی‌تر و معترضانه‌تری را طلب می‌کند.

برنامه با صحبت مرکز هماهنگی «Semira Adamu» شروع شد. آن‌ها ابتدا در مورد «سمیرا آدامو» گفتند: ما امروز در بیستمین سالگرد قتل سمیرا، دوباره به خاطر قتل مودا این‌جا هستیم. سمیرا پناهجوی ۲۰ ساله‌ی نیجریه‌ای بود که کشورش را برای فرار از ازدواج اجباری ترک کرده بود و سال ۱۹۹۸ از دولت بلژیک دستور اخراج گرفت و او چندین بار از اخراج امتناع کرده بود، در یکی از تلاش‌های پلیس برای بازپس‌فرستادن، در لحظه‌ی پرواز دو مأمور پلیس در هواپیما برای جلوگیری از اعتراض و فریاد او که نسبت به این اخراج اعتراض داشت و مقاومت می‌کرد، بالشی روی دهانش گذاشتند و سمیرا در اثر فشار پلیس جان داد. امسال این تشکل برای بلند کردن بیستمین سالگرد صدای مقاومت سمیرا، تصمیم به فعالیت داشته که با موضوع قتل مودا مواجه شده است. جنایتی که امتداد همان سیاست پناهندگی دولت بلژیک در شکلی وحشیانه‌تر است؛ بنابراین موضوع اصلی ازنظر آن‌ها سیاست پناهندگی دولت بلژیک و اروپاست.

سخنران بعدی که از سازمان حمایت از کودکان بود گفت امروز تمام کودکان دنیا برای مودا گریه می‌کنند. وکیل خانواده‌ی مودا «سلما» که یکی از وکلای «شبکه‌ی وکلای مترقی» است، او و سخنرانان بعدی تلاش کردند جزئیات این جنایت را بیشتر افشا کنند. آن‌ها گفتند: مودا هنوز دوساله نشده بود و همراه خانواده خود که گرد عراق هستند از جنگ گریخته و خواهان رفتن به انگلستان بودند. ظاهراً چهار ماشین پلیس، ماشین ونی را که حامل سی مهاجر (بزرگسال و کودک) بوده در محاصره گرفته‌اند و شلیک کرده‌اند، مسافرین شیشه عقب را شکسته‌اند تا پلیس ببیند که کودکان در ماشین هستند اما در اثر شلیک پلیس مودا مورد اصابت واقع شده و در آمبولانس جان‌باخته است. در آمبولانس که به مادر و برادر چهارساله‌ی او اجازه ندادند که سوار آن شوند، چون آن‌ها را همراه دیگر پناهجویان به کمپ بسته برده و مدت ۲۴ ساعت بازجویی کردند. پلیس ابتدا اعلام کرد که در ماشین پناهجویان غیرقانونی یک کودک مرده یافته است، بعد گفتند کودک در اثر بیماری و شوک مرده است. بعد از جنجال خبری رسانه‌ها وزیر کشور اعلام کرد که کودک در اثر شلیک گلوله کشته شده اما گلوله پلیس نبوده و قاچاقچی‌ها در ماشین اسلحه داشته‌اند و... بعد اما مجبور شدند اعتراف کنند که گلوله‌ی پلیس بوده است؛ اما در نهایت هنوز صحبت‌های پلیس و والدین مودا هم‌خوانی ندارد و وکلا در پی روشن کردن ماجرا هستند. سلما تأکید کرد که دولت از ترافیک انسان صحبت می‌کند اما موضوع این است که این افراد قربانی جنگ هستند و این حمله‌ی پلیس تروریستی

بوده است. پلیس حتی در سرقت‌های مسلحانه و ... اجازه می‌دهد تا مجرمین بدون کشته شدن، دستگیر شوند اما نسبت به یک ماشین از پناهجویان بی‌سلاح و گریزان چنین انعطافی ندارد؟!!!! سخنرانان دیگر هم همگی تأکید داشتند که این حمله‌ی خشونت‌بار پلیس کاملاً یک منشأ راسیستی داشته است و ما هیچ اعتمادی به پلیس و دولت و دستگاه قضایی نداریم و باید یک کمیته‌ی تحقیق مستقل و دادگاه مستقل به این جنایت رسیدگی کند. برخی از سخنرانان تأکید داشتند که باید نخست‌وزیر میشل توبیخ شود و معاون او و وزیر امنیت و داخلی «ژان ژامبون» و وزیر پناهجویی و مهاجرت «تتو فرانکن» که هر دو از حزب راست و ناسیونالیست NVA هستند، اخراج شوند. این جنایات حاصل سیاست آن‌هاست. برخی خواهان دستگیری پلیس و محاکمه‌ی او به‌عنوان قاتل بودند و ... یکی از فعالین سازمان پناهندگان گفت: امروز نوبت شما بلژیکی‌هاست. شما هستید که این وزرا را به نماینده‌گی انتخاب کردید و آن‌ها به نام شما این کارها را می‌کنند که با تشویق جمعیت مورد تأیید قرار گرفت. پیام سازمان زنان پناه‌جو هم خوانده شد که مسئول آن گفته بود من به خاطر این‌که باید کودکانم را از مدرسه بیاورم کنار شما نیستم، یک مادر همه‌جا مادر است و آن‌ها به مادر مودا حتی اجازه ندادند با کودکش به بیمارستان برود. ما مادران تمام کودکان پناه‌جو هستیم، اما شما به کودکان ما حتی حق وجود داشتن نمی‌دهید. مسئول یکی از سازمان‌های گردی هم گفت مودا در خاورمیانه کشته نشده بلکه او با اسلحه‌ی پلیس بلژیک و در بلژیک کشته شده است... ما و چند نفری از زنان مهاجر که نزدیک‌مان بودند تلاش کردیم در بین سخنرانی‌ها شعارهای سیاسی و اعتراضی بدهیم: «وزیر باید برود!»، «فرانکن باید اخراج شود!»، «پلیس همه‌جا! عدالت هیچ‌جا!»، «عدالت و صلحی وجود ندارد!»، «نه مرز! نه ملیت! اخراج را متوقف کنید!» ...

ما همچنین پلاکاردهایی با این مضمون داشتیم: «نه مرز، نه ملیت! نه جنسیت! این وضع دیگر قابل‌تحمل نیست، باید دست به یک مبارزه‌ی پویا بزنیم!»، «نه به جنگ! نه به راسیسم! نه به اخراج! نه به فرودستی زنان!» و ضد فاشیسم و ... یک توریست سیاه‌پوست آمریکایی که شعارهای ما را دید سراغ‌مان آمد و جویای ماجرا شد و شروع کرد صحبت از ترامپ و این‌که در آمریکا دیگر قتل با اسلحه‌ی پلیس «طبیعی» شده است و جالب این‌که آن‌جا همه مهاجر هستند و ... یکی از زنان گرد به ما گفت خیلی از حاضرین هنگام سخنرانی برای مودا اشک ریختند اما مودا اولی نبوده و متأسفانه آخرین هم نیست. کودکان ما هر روز آن‌جا کشته می‌شوند شما جنگ را پایان دهید نه سیاست مهاجرتی را و ... در آخرین دقایق آکسیون، باران تندی شروع شد و بسیاری از حاضرین که همراه چندین بچه بودند مجبور شدند بروند اما برخی از ما ماندیم و زیر باران با صدای بلند شعار دادیم چون ما فقط غمگین نبودیم، ما خشمگین بودیم، خشمگین از قتل مودا و میلیون‌ها مودا که با اسلحه‌ی کشتار جمعی همین دولت‌های اروپایی کشته می‌شوند و ما به‌خوبی می‌دانیم که اخراج هیچ وزیری این وضع را تغییر نخواهد داد و فقط تغییر ریشه‌ای این نظام جنگ‌طلب و سلطه‌گر امپریالیستی است که می‌تواند به جنگ‌ها و رقابت‌های امپریالیستی و قتل و کشتار بشریت پایان دهد.

۲۴,۰۵,۲۰۱۸

فعالین سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان) - بلژیک

فعالین کمیته جوانان - بلژیک

Mawda Shawdi

Semira Adamu

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

Dominique Botte

